

بررسی اثر تعدیل کنندگی تنش خشکی به وسیله پکلبوترازول روی

زیتون رقم بلیدی و میشن

یزدانی، نوید^۱، کاظم ارزانی^۲ و عیسی ارجی^۳

۱ دانشجوی کارشناسی ارشد گروه باغبانی دانشگاه تربیت مدرس، ۲ استادیار گروه باغبانی دانشگاه تربیت مدرس و ۳ دانشجوی دکتری باغبانی دانشگاه تربیت مدرس

کشور ایران از جمله مناطقی است که با متوسط بارندگی زیر ۲۵۰ mm در سال، همواره خطر خشکسالی را پیش رو دارد. از این رو در سالهای اخیر کشت زیتون به عنوان یکی از درختان مقاوم به کم آبی گسترش پیدا کرده است و از طرفی بررسی روشهای مدیریتی جدید که بتوان اثرات منفی استرس خشکی را تعدیل کرد نیز بسیار با اهمیت است. پژوهش حاضر با استفاده از پکلبوترازول در راستای تعدیل اثرات بازدارندگی تنش خشکی بر رشد و نمو درختان جوان زیتون (*Olea europaea* L.) ارقام بلیدی و میشن در دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس انجام گرفته است. طرح آزمایشی فاکتوریل و در قالب بلوکهای کامل تصادفی طی چهار تکرار در داخل گلدانهای ۱۶ لیتری مورد استفاده قرار گرفته است. تیمارهای مورد استفاده، دو سطح تنش به میزان ۱۰۰٪ و ۴۰٪ تبخیر و تعرق پتانسیل (ETp) و سه سطح پکلبوترازول به میزان 0، 0.25، 0.75 ml/pot بوده است. از آنجا که نتایج اولیه نشان داد رقم بلیدی مقاومتر از رقم میشن نسبت به خشکی است. در بحث حاضر نتایج حاصل از اندازه گیریهای انجام شده بر روی درختان جوان زیتون به سطوح مختلف تنش و پکلبوترازول مورد بحث قرار خواهد گرفت. همچنین عکس العمل درختان و میزان رشد جوانه

انتهایسی، مقایسه سطح برگ، اندازه‌گیری فاصله میانگره‌ها، مقایسه وزن تر و خشک ریشه، شاخه و برگ و مقایسه تغییرات فنولوژیکی ریشه در تیمارهای دارای PBZ و بدون PBZ، مقایسه روزنه‌های سطح برگ، میزان نسبی آب برگ، (R. W. C)، پتانسیل آب برگ، میزان پرولین برگ، میزان کربوهیدرات‌های برگ، میزان مواد معدنی شامل N, P, K, Ca, Mg مورد بررسی قرار خواهد گرفت.